

29 Νοεμβρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΣΤΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ALI RIZA MOHAMET,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6234).

5 *Παραμονή στην Κυπριακή Δημοκρατία μετά τη λήξη άδειας προσωρινής διαμονής αλλοδαπού, κατά παράβαση του Άρθρου 19(1)(Ι) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 50/88 — Παραδοχή και μεταμέλεια — Επιβολή ποινής φυλάκισης πέντε μηνών — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.*

10 *Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Είναι επιβεβλημένη στις υποθέσεις διάπραξης αδικημάτων παράνομης παραμονής αλλοδαπών λόγω της έξαρσης στη διάπραξη τους και των αρνητικών επιπτώσεών τους σε διάφορους τομείς της ζωής του τόπου μας.*

15 *Επιμέτρηση — Ελαφρυντικοί παράγοντες — Παραδοχή — Είναι ήσσονος σημασίας αν ο κατηγορούμενος δεν έχει ουσιαστικά άλλη εκλογή — Η επιμέτρηση αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου δικαστηρίου — Η ποινή μπορεί να συναρτηθεί εν μέρει και με την εκάστοτε έκταση του προβλήματος.*

20 *Ο εφεσείων, ηλικίας 31 χρόνων, νυμφευμένος και πατέρας μικρού παιδιού, εισήλθε στην Κύπρο με άδεια προσωρινής διαμονής που έληξε στις 24.1.1996. Στις 10.10.1996 ανακόπηκε από αστυνομικό για συνήθη έλεγχο. Προσπάθησε να διαφύγει αλλά συνελήφθη από τον αστυνομικό με τη βοήθεια άλλων πολιτών. Παραδέχθηκε ενοχή και του επιβλήθηκε πεντάμηνη ποινή φυλάκισης την οποία εφεσίβαλε σαν έκδηλα υπερβολική.*

25

Το Εφετείο αφού τόνισε την οξύτητα του προβλήματος τόσο από τη παράνομη είσοδο αλλοδαπών στην Κύπρο όσο και από την

παράνομη παραμονή όσων αλλοδαπών εισέρχονται νόμιμα απέρριψε την έφεση εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

Η έφεση απορρίπτεται. 5

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Mohamed El Feky και Άλλοι v. Αστυνομίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 166, 10

Nazari v. Αστυνομίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 231,

Souilmi v. Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 248.

Έφεση εναντίον Ποινής. 15

Έφεση εναντίον της ποινής από Ali Riza Mohamet ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 11 Οκτωβρίου 1996 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 36537/96) στις κατηγορίες (1) παραμονής στη Δημοκρατία μετά την εκπνοή της άδειας προσωρινής διαμονής αλλοδαπού και (2) μεταφοράς μάχαιρας απολήγουσας σε αιχμηρό άκρο εκτός οικίας κατά παράβαση του Άρθρου 19(1)(1) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστών Νόμου Κεφ. 105 και των Άρθρων 82(2)(3)(4), 85 και 86 του Ποινικού Κώδικα και καταδικάσθηκε από Πασχαλίδη, Α.Ε.Δ. σε φυλάκιση 5 μηνών στην πρώτη κατηγορία. 20 25

Γ. Ιωάννου, για τον Εφεσείοντα.

Γ. Γιωργαλλής, για την Εφεσίβλητη. 30

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Προσβάλλεται ως υπερβολική η ποινή φυλάκισης πέντε μηνών η οποία επιβλήθηκε για αδίκημα παραμονής στην Κυπριακή Δημοκρατία μετά τη λήξη άδειας προσωρινής διαμονής αλλοδαπού, κατά παράβαση του άρθρου 19(1)(1) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 50/88. 35 40

Ο εφεσείων είναι Ιρανός, ηλικίας 31 ετών, νυμφευμένος και έχει παιδί ηλικίας 3 ετών. Η σύζυγος και το παιδί του διαμένουν στη χώρα τους. Εισήλθε στην Κύπρο με άδεια προσωρινής διαμονής

που έληξε στις 24 Ιανουαρίου 1996. Μετά παρέμεινε στην Κύπρο παράνομα. Προφανώς για την εξασφάλιση εργασίας. Αυτό διαπιτώθηκε το βράδυ της 10 Οκτωβρίου 1996 όταν μοτοσυκλέτα, την οποία οδηγούσε στο Καΐμακλί και στην οποία επέβαινε ακόμα ένα άτομο, ανακόπηκε από αστυνομικό για συνήθη έλεγχο. Επειδή ο 5 εφεσείων δεν είχε μαζί του οποιαδήποτε στοιχεία ταυτότητας, κλήθηκε από τον αστυνομικό να μεταβεί, ακολουθώντας με τη μοτοσυκλέτα του, στον αστυνομικό σταθμό. Ο εφεσείων δεν εξέφρασε αντίρρηση. Όμως, καθ' οδόν προέβη σε νεύμα ότι κάτι ήθελε να πει 10 στον αστυνομικό και σταμάτησε όπως το ίδιο κατ' ακολουθίαν έπραξε και ο αστυνομικός. Ο οποίος είδε τότε ότι ο εφεσείων έφερε στη μέση του σώματος του μαχαίρι που απέλυσε σε αιχμηρή άκρη. Και θεώρησε ότι αυτό αποτελούσε αυτόφωρο αδίκημα. Πληροφόρησε λοιπόν τον εφεσείοντα ότι τον έθετε υπό σύλληψη και του παρέσχε την προβλεπόμενη προειδοποίηση δικαιωμάτων. Αμέσως τότε ο εφεσείων και ο επιβάτης του τράπηκαν σε φυγή προς διαφορετικές ο καθένας κατευθύνσεις. Ο αστυνομικός καταδίωξε τον εφεσείοντα και αφού έριξε στον αέρα τρεις προειδοποιητικούς πυροβολισμούς για εκφοβισμό, κατόρθωσε, με τη βοήθεια πολιτών, τελικά να τον συλλάβει και να τον οδηγήσει στον αστυνομικό σταθμό. 20

Στο Επαρχιακό Δικαστήριο ο εφεσείων παρουσιάστηκε χωρίς συνήγορο. Αντιμετώπιζε και κατηγορία για μεταφορά μάχαιρας απολήγουσας σε αιχμηρή άκρη εκτός οικίας ή του περιβάλλου της 25 κατά παράβαση του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Όμως εκείνη αποσύρθηκε και ο εφεσείων απαλλάχθηκε κατόπιν που η κατηγορούσα αρχή αποδέχθηκε εξήγησή του ότι η μεταφορά ήταν για νόμιμη αιτία. Ως προς την κατηγορία που εδώ ενδιαφέρει ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή και πρόσθεσε ότι, παρά τη διάπραξη 30 του αδικήματος, σέβεται τους νόμους της Κύπρου.

Κατά την επιβολή ποινής το πρωτόδικο δικαστήριο αναφέρθηκε σε όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων και των προσωπικών περιστάσεων του εφεσείοντος και πρόσθεσε ότι προσέδιδε στο κάθετι τη σημασία που αρμοζε. Συζήτησε ιδιαίτερα τη σημασία της παραδοχής ή ακόμα της μεταμέλειας, αν έτσι θα μπορούσε να χαρακτηριστεί η στάση του κατηγορουμένου στο τελικό στάδιο. Και αυτό εν όψει του ότι ο εφεσείων δεν είχε πλέον ουσιαστικά εκλογή για άλλη 40 τοποθέτηση ενώ στο αρχικό στάδιο είχε προσπαθήσει να διαφύγει. Και κατέληξε ότι εν προκειμένω η αξία της ήταν μηδαμινή. Ας σημειωθεί ότι συμφωνούμε. Έπειτα, το δικαστήριο εξήγησε ότι λόγω της παρατηρούμενης έξαρσης αυτών των αδικημάτων, με έκδηλες τις αρνητικές επιπτώσεις στη ζωή του τόπου, καθί-

στατο αναγκαία η επιβολή αποτρεπτικών ποινών όπως άλλωστε τονίστηκε και στις πρόσφατες αποφάσεις του Εφετείου στις υποθέσεις *Mohamed El Feky και Άλλοι v. Αστυνομίας* (1996) 2 Α.Α.Δ. 166, και *Nazari v. Αστυνομίας* (1996) 2 Α.Α.Δ. 231.

5

Τελευταία η Κύπρος αντιμετωπίζει πράγματι οξύ πρόβλημα τόσο από την παράνομη είσοδο στην Κύπρο αλλοδαπών όσο και από την παράνομη παραμονή αλλοδαπών που εισήλθαν νόμιμα. Έχει σημειωθεί μια κατακόρυφη αυξητική τάση και ο αριθμός του συνόλου των ευρισκομένων στην Κύπρο παράνομα έχει φτάσει σε επίπεδο τόσο ψηλό ώστε αφενός να καθίσταται δύσκολη η αποτελεσματική αστυνόμευση και αφετέρου να δημιουργούνται δυσμενείς επιπτώσεις σε διάφορους τομείς, οικονομικούς, κοινωνικούς αλλά και γενικότερα. Απηχούμε εδώ τα όσα ανέφερε το Εφετείο στην *Mohamed El Feky και Άλλοι v. Αστυνομίας* (ανωτέρω):

10

15

“Δυστυχώς το αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκαν οι εφεσείοντες διαπράττεται τελευταία με εντεινόμενη συχνότητα. Ο πρωτόδικος δικαστής, εκφράζοντας τη βαθιά ανησυχία του για το φαινόμενο, το χαρακτήρισε ως επιδημία. Δε θα ήταν υπερβολικό να λεχθεί ότι από την άποψη αυτή η Κύπρος βρίσκεται σε κατάσταση πολιορκίας. Οι αρνητικές επιπτώσεις, κοινωνικές, οικονομικές και άλλες ήδη εκδηλώθηκαν και επηρεάζουν τη ζωή του τόπου.”

20

25

Και στις δυο αναφερθείσες αποφάσεις υπογραμμίστηκε ότι τα φιλικά αισθήματα που τρέφει η Κύπρος προς τους πολίτες άλλων χωρών δε μειώνουν την αναγκαιότητα περιφρούρησης της επικράτειας της. Παραθέτουμε το ακόλουθο απόσπασμα από την *Nazari v. Αστυνομίας* (ανωτέρω):

30

“Η Κύπρος, πρέπει να γίνει κατανοητό, είναι μια μικρή χώρα, με τεράστια προβλήματα. Η περιφρούρηση της Κυπριακής Επικράτειας αποτελεί θεμελιώδες καθήκον. Δεν υποτιμούμε την αγωνία των όπου γης ανθρώπων για την εξασφάλιση εργασίας και, γενικά, τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής τους. Όμως, στην περίπτωση της Κύπρου, πρέπει να γίνει καθολικά σεβαστό ότι συντρέχουν ιδιαίτερα ισχυροί λόγοι για την αυστηρή εφαρμογή της αρχής του διεθνούς δικαίου που επιτρέπει τον αποκλεισμό αλλοδαπών προς διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.”

35

40

Ο Νόμος προβλέπει ποινή φυλάκισης μέχρι δώδεκα μηνών και πρόστιμο μέχρι £1000. Στις υποθέσεις που μέχρι σήμερα ήχθησαν

ενώπιον του Εφετείου δεν επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης πέραν των
τεσσάρων μηνών: επιβλήθηκε στην *Souilmi v. Αστυνομίας* (1992)
2 Α.Α.Δ. 248. Η ποινή στην προκείμενη περίπτωση είναι κάπως
5 αυστηρότερη. Ωστόσο, δεν θα λέγαμε ότι αν με αυτή προσιωνίζε-
ται μια τάση για αυστηρότερη μεταχείριση αδικοπραγούντων σε
αυτό τον ευαίσθητο τομέα προκύπτει οτιδήποτε το άτοπο. Την
πρωταρχική ευθύνη για την επιμέτρηση της ποινής την φέρει το
Πρωτόδικο Δικαστήριο. Η ποινή μπορεί να συναρτηθεί εν μέρει
και με την εκάστοτε έκταση του προβλήματος. Που σήμερα είναι
10 μεγαλύτερο από ό,τι το 1992. Εν πάση περιπτώσει δε θεωρούμε
ότι η ποινή φυλάκισης των πέντε μηνών είναι εδώ υπερβολική.
Και δε συντρέχει, ως εκ τούτου, λόγος για επέμβαση.

15 Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.